22/12/2021

Μητροπολίτης Γουμενίσσης: Κάθε Θεία Κοινωνία να είναι όπως την πρώτη φορά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου

Το Χριστουγεννιάτικο μήνυμά του εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου κ . Δημήτριος, όπου μεταξύ άλλων μίλησε για το μυστήριο της Θείας Κοινωνίας: "Πρόσεχε να μη μεταλαμβάνεις από συνήθεια. Να είναι για σένα η κάθε θεία Κοινωνία όπως την πρώτη φορά που μετάλαβες και σαν να είναι και η τελευταία σου, πριν πεθάνεις» (Ανθολόγιο συμβουλών, σ. 238, Μήλεσι Αττικής)".

Παρακάτω διαβάστε όλο το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Χαιρετισμός Χριστουγέννων ἀδελφοί μου, ὅλοι οἱ εὐλαβέστατοι ἐφημέριοι καί οἱ εὐλογημένοι χριστιανοί, Χριστός ἐτέχθη ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας καί ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ὁ Χριστός μέ τόν καθένα σας καί μέ ὅλους μας! Ζωντάνια στή ζωή

μας,ψυχή τῆς ψυχῆς μας, εὐφροσύνη στίς χαρές μας, ἐλπίδα στίς ἀγωνίες μας, θάρρος στίς δυσκολίες μας, σωφροσύνη στή συμπεριφορά μας, στεφάνι εἴτε στό γάμο μας εἴτε στή μοναξιά μας, φώτιση στά παιδιά μας, μετάνοια στίς πτώσεις μας, περιεχόμενο στήν πίστη μας, χριστιανοσύνη στήν ταυτότητά μας, ἀξία στίς ἐπιτυχίες μας, ὁδός καί συνοδός καί σκοπός στήν πορεία μας, ὁμορφιά σέ ὅλες τίς εὐλογημένες ὁμορφιές τοῦ βίου μας, ἐκκλησιασμός στή θρησκευτικότητά μας, εὐλογία στήν ἀνθρωπιά μας, ἔμπνευση στήν κοινωνικότητά μας, τό Α καί τό Ω στό "εἶναί" μας.

Γι᾽ αὐτό καί ἦρθε πάλι ἐμπρός στά μάτια μας, τούτη τή χρονιά. Ὁ Θεός μας μέ τήν ἄκρα ταπείνωσή Του, ὁ ἐκούσια ταπεινωμένος Θεός μας. Καί μάλιστα φέτος, πού γιά δεύτερη χρονιά ὅλος ὁ κόσμος στέκεται ταπεινωμένος καί ἐξουθενωμένος μέ ὁριακή ἀντοχή. Ἔφθασε ὁ μοναδικά φιλάνθρωπος, ὁ πιό ἀνθρώπινος, ὁ πιό δικός μας, ὁ Κύριος καί Θεός μας. Παιδίον νέον, ὁ πρό αἰώνων Θεός. Στήν Παλαιά Διαθήκη ἐμφανιζόταν κι ἔδειχνε τή φροντίδα Του στούς Προπάτορες, ἀναγγέλλοντας τή Μεγάλη Ἀπόφαση τῆς ἐνανθρωπήσεως. Γινόταν σ᾽ ἐκείνους θαυμαστός Σύμβουλος, ἐνῶ ἦταν ὁ παντοδύναμος δημιουργός Θεός. Φανερωνόταν ἄρχων εἰρήνης, πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος τῆς σωτηρίας (Ἠσ. θ΄,6).

Πάντοτε στέκει μπροστά στά μάτια μας. "Ἐν Αὐτῷ ζῶμεν καί κινούμεθα καί ἐσμέν... Τοῦ γάρ, καί γένος ἐσμέν" (Πράξ. ιζ΄,28). Ἀπό δική Του πρόνοια γεννηθήκαμε καί μέσα στή δική Του φροντίδα ζοῦμε... Ἀπό Αὐτόν καταγόμεθα, ἀφοῦ μᾶς ἔπλασε σύμφωνα μέ τόν ἑαυτό Του σάν πρότυπο, ὥστε νά μποροῦμε νά Τοῦ μοιάσουμε.

Ὁ Υἱός εἶναι ἡ μοναδική φυσική εἰκόνα τοῦ Πατρός. Μᾶς δημιούργησε ἐκ τοῦ μή ὄντος, "κατ᾽ εἰκόνα" δική Του καί θέλοντας νά Τοῦ μοιάσουμε. Ἐξαρχῆς, πρίν δημιουργήσει τά σύμπαντα, αὐτό τό γενναιόδωρο σχέδιο εἶχε για μας: τον Εαυτό Του. Ακόμη και, όταν ξεπέσαμε από τη σχέση μαζί Του, δεν έπαυσε να μας ευεργετεί τόσο γενναιόδωρα. Αποφασίζοντας μαζί με τόνΠατέρα και το Άγιο Πνεύμα, ο Υιός απέβλεπε στην ενανθρώπησή Του.

Κύτταζε προαιώνια και αιώνια στην εκούσια πρόσληψη της τέλειας ανθρωπινότητάς Του. Όχι για χάρη Του, αλλά για χάρη μας. Για να μας επιστρέψει αυτό που χάσαμε. Και μάλιστα για να μας δώσει πάλι πίσω όχι μια τυπική προσωρινή ανθρωπινότητα, αλλά την δική Του προσληφθείσα ανθρωπινότητα, την δική Του Θεανθρώπινη ανθρωπινότητα. Μας έδωσε το χάρισμα μετοχής στην δική Του ανθρωπινότητα, την ενωμένη με την θεότητά Του στο θεικό Του Πρόσωπο το ενανθρωπισμένο.

Εμείς στον Παράδεισο Του επιστρέψαμε μια ανθρωπινότητα φθαρμένη. Κι Εκείνος

από τον νέο Παράδεισο (με την ενανθρώπησή Του εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου, με το έργο της θείας Οικονομίας), μας επέστρεψε την ανθρωπινότητά Του την Θεανθρώπινη, τέλεια, λυτρωτική, σωτήρια, ζωοποιό και θεοποιό.

Όταν κάνουμε το σταυρό μας συνειδητά, αυτόν χαιρόμαστε και αυτόν ομολογούμε.Όταν εκκλησιαζόμαστε, αυτόν ζούμε και σ᾽ αυτόν απογραφόμαστε. Όταν κοινωνούμε με φόβο Θεού, πίστη και αγάπη, αυτόν λαμβάνουμε και αυτόν διαλαλούμε. Όταν εξομολογούμαστε, επιστρέφουμε πάλι σ᾽ αυτόν, που Τον ξεχνούμε αμαρτάνοντας. Όταν ευχόμαστε "Καλά Χριστούγεννα", αυτόν χαιρόμαστε με απέραντη ευγνωμοσύνη.

Γιατί όλη η ουσία και το νόημα της ζωής μας χαρίστηκε, για να ταυτιστεί με τα Χριστούγεννα.

Φιλώντας την εικόνα των Χριστουγέννων, μεταγγίζουμε ζωντάνια στη ζωή μας. Η ζωή μας είναι γεμάτη βάσανα και δυσκολίες αξεπέραστες. Χρειαζόμαστε ευτολμία και θάρρος, έμπνευση και ορμή, αισιοδοξία και κουράγιο, για να μην καθηλωθούμε, αλλά να προχωρούμε μπροστά και να δημιουργούμε. Όχι μόνο σ᾽ αυτόν τον κόσμο που μας χάρισε ο Χριστός σαν Δημιουργός, αλλά προπαντός για να βαδίζουμε προς τον ίδιο τον Χριστό.

Ο Χριστός μας μοίρασε ως Θεός την ανθρώπινή μας ύπαρξη και τη συστατική μας ομορφιά, την υπαρκτική μοναδικότητα και τη συγκεκριμένη βιωματιτην ατομική πραγματικότητα και την προσωπική υπεραξία. Ο,τι είμαστε και ο,τι έχουμε και ο,τι θα απογίνουμε, Εκείνος μας τα χάρισε όλα. Και δεν σταμάτησε εκεί. Ο Θεός δεν στάθηκε στην πλάση μας. Δεν σταμάτησε στην πρόνοια για την ιστορική μας διάρκεια. Ο Θεός έγινε κάποια στιγμή τέλεια άνθρωπος σαν εμάς. Ήταν και είναι Θεός τέλειος. Έγινε και παραμένει επιπλέον και τέλειος άνθρωπος. Δεν του χρειαζόταν η ανθρωπινότητά μας. Εμείς χρειαζόμασταν Θεό που να προσλάβει την ανθρωπινότητα και να την θεώσει στο πρόσωπό Του. Για χάρη μας.

"Εδεήθημεν Θεού σαρκουμένου". Για να μπορούμε να μεταλάβουμε την θεωμένη ανθρωπινότητά Του. Και μέσα από αυτήν τη θεία μετάληψη, να ενωθούμε με τον Θεάνθρωπο, να απολάβουμε την κατά Χάριν υιοθεσία. Παραμένει ο ένας Θεάνθρωπος, μας προσφέρεται με την θεανθρώπινη ανθρωπινότητά Του. Γίνεται άφθαρτη κληρονομιά, αμέριστο μερτικό μας, ατέλειωτο δικαίωμα, τωρινή κι αιώνια αιωνιότητά μας. "Εφάπαξ κατά σάρκα γεννηθείς, αεί γεννάται τοις θέλουσι» (αγ. Μάξιμος Ομολογητής). Μια φορά γεννήθηκε σαν άνθρωπος, αλλά

ξαναγεννάται σε όσους Τον θέλουν.Ολότελα δικός μας. Μέσα στο άχραντο γεγονός της Εκκλησίας. Αυτό είναι το μοναδικό δώρο της θείας μεταλήψεως, της θείας κοινωνίας, του τέλειου εκκλησιασμού.

Ένας περίφημος Χριστοφόρος άνθρωπος, ο ιερός Χρυσόστομος, αυτός που έγραψε τη θεία λειτουργία που τελούμε, διαλεγόταν με τους χριστιανούς της εποχής του. Συζητάει και με τον καθένα μας σήμερα: «Πως θα απολογηθούμε και πως θα συγχωρηθούμε, όταν Αυτόςκατεβαίνει για μας από τους ουρανούς, κι εμείς ούτε από το σπίτι δεν βγαίνουμε, για νάρθουμε σ᾽ Αυτόν; Όταν οι Μάγοι, άνθρωποι βάρβαροι κι αλλόφυλοι, έρχονται από την Περσική χώρα, για να δούν Αυτόν που βρίσκεται στη φάτνη, κι εσύ που είσαι χριστιανός δεν κάνεις τη θυσία να περπατήσεις μια μικρή απόσταση, για ν᾽ απολαύσεις το μακάριο αυτό θέαμα;

Γιατί, αν έρθουμε με πίστη, οπωσδήποτε θα Τον δούμε, ξαπλωμένο βρέφοςμέσα στη φάτνη. Η αγία Τράπεζα παίρνει τη θέση της φάτνης. Γιατί κι εδώβρίσκεται το σώμα του Κυρίου, όχι βέβαια σπαργανωμένο όπως ακριβώς τότε, αλλά να, σκεπάζεται απ᾽ όλες τις πλευρές από το Άγιο Πνεύμα... »Οι Μάγοι μόνο που προσκύνησαν• εσύ όμως αν έρθεις με καθαρή τη συνείδηση, θα σου επιτρέψω να κοινωνήσεις και να γυρίσεις στο σπίτι σου...Πρόσφεραν εκείνοι χρυσάφι• εσύ πρόσφερε αρετή και φρόνηση. Πρόσφεραν εκείνοι λιβάνι• εσύ πρόσφερε προσευχές αγνές και πνευματικά θυμιάματα. Πρόσφεραν εκείνοι σμύρνα• πρόσφερε εσύ ταπεινοφροσύνη, ταπεινή καρδιά κι ελεημοσύνη... Και τα λέω αυτά, γιατί γνωρίζω πως οπωσδήποτε πολλοί θα προσέλθουν... με στριμώγματα στη θεία Κοινωνία... Αφού με κάθε τρόπο καθαρίσετε τους εαυτούς σας, να προσέλθετε έπειτα στα ιερά μυστήρια... ο καθένας από μας που αμαρτάνει, αφού απαλλαγεί από τις προηγούμενες αμαρτωλές πράξεις και συνήθειες, αν υποσχεθεί στο Θεό με κάθε ειλικρίνεια πως ποτέ δεν θα επανέλθει σ᾽ αυτές, τίποτε άλλο δεν θα ζητήσει ο Θεός σαν μεγαλύτερη απολογία...» (ι. Χρυσοστόμου, Περί Ακαταλήπτου, Κατά Ανομοίων 6ος,4-5).

Ένας νεότερος Χριστοφόρος άνθρωπος, ο άγιος Πορφύριος συμβούλευε: « **Πρόσεχε να μη μεταλαμβάνεις από συνήθεια. Να είναι για σένα η κάθε θεία Κοινωνία όπως την πρώτη φορά που μετάλαβες και σαν να είναι και η τελευταία σου, πριν πεθάνεις» (Ανθολόγιο συμβουλών, σ. 238, Μήλεσι Αττικής). Με μια τέτοια βιωματική προσέλευση στο μέγα μυστήριο της θείας Κοινωνίας, γεννάται στην ύπαρξή μας ο Κύριος, ο Θεός της ενανθρωπήσεως. Αφού όμως κι εμείς γίνουμε μιμητές της φιλανθρωπίας Του, φιλάνθρωποι και φιλάδελφοι, σεβόμενοι και αγαπώντας και προσφέροντας…**

Προσέχοντας και συμπονώντας τους γύρω μας, φυλάγοντας την κοινωνία από

κάθε κίνδυνο και κάθε μάστιγα, είτε ασθενείας είτε ασωτείας. Διότι η κοινωνία κινδυνεύει σήμερα από την πανδημία του κορωνοιού με τόσες μεταλλάξεις (και πρέπει να αμυνόμαστε σ᾽ αυτήν, με όλα τα ιατρικά μέσα και όλη τη σύνεση και με κάθε προληπτική άμυνα, προς χάριν όλων).
Όμως, η κοινωνία κινδυνεύει κι από την διασπορά της διαφθοράς, που διαφημίζεται διαδικτυακά και καταστρέφει συνειδήσεις και οικογένειες (και πρέπει να αμυνόμαστε σ᾽ αυτήν με αίσθηση βαθειάς ανθρωπιάς και συναίσθηση των Χριστουγέννων της θείας ενανθρωπήσεως). Τότε τα Χριστούγεννα δεν θα είναι ένα ανώφελο διάλειμμα κοσμικού εορτασμού. Διότι θα έχουμε αποδεχθεί το οντολογικό και το εσχατολογικό σωτήριο περιεχόμενο στην ύπαρξή μας που μας το χαρίζει με τον Εαυτό Του ο Σωτήρας του κόσμου.

Εύχομαι, “ο εν σπηλαίω γεννηθείς και εν φάτνη ανακλιθείς διά την ημών σωτηρίαν” να μας επευλογεί και να Τον λατρεύουμε (να Τον ζούμε) ολοκάρδια. Να ζούμε άμεσα και να χαιρόμαστε εκκλησιαστικά την παρουσία Του, που θέλει να την μοιράζεται με μας. Να απογευόμαστε λοιπόν την αφέσιμη λύση των παραπτωμάτων και την απολυτρωτική και σωτήρια κοινωνία της Θεανθρώπινης παρουσίας Του.

Με εγκάρδιες Πατρικές ευχές, ο Μητροπολίτης σας
†Ο Γουμενίσσης, Γεφύρας, Αξιουπόλεως & Πολυκάστρου
Δημήτριος